

NATO vedtager militær oprustning i Østeuropa

10. februar 2016 – Ved NATO's forsvarsministtermøde i dag i Bruxelles vedtoges planerne for en militær oprustning i alliancens østlige medlemsstater, især i de Baltiske Stater (Estland, Letland, Litauen) og i Polen. Den militære opbygning vil tage form af yderligere roterende styrker fra USA og andre lande, med opbakning fra NATO's hurtige responsstyrke bestående af 40.000 troper. Den forstærkede, fremskudte tilstedeværelse vil blive »multinational for at gøre det klart, at et angreb på ét medlem er et angreb på alle allierede, og at alliancen som helhed vil respondere«, sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg iflg. erklæring, udstedt af NATO. »Den vil blive roterende og støttet af et øvelsesprogram; og den vil blive komplementeret af den nødvendige logistik og infrastruktur for at støtte den fremrykkede opstilling og fremme hurtig forstærkning.«

Ifølge en Reuters-rapport forudser planen tilstedeværelsen af yderligere 1.000 NATO-tropper i hvert af seks lande: de tre baltiske lande, Polen, Rumænien og Bulgarien, for at imødegå den angivelige trussel fra Rusland. Ifølge budgetplanen, der blev udgivet af Obamaregeringen i går, vil omkring 5.000 af disse tropper være amerikanske.

»Rusland er en trussel«, erklærede den litauiske forsvarsminister Jouzas Olekas. »Det er Moskvas handlinger i Krim, deres støtte til separatister i Ukraine og deres snapøvelser, der bekymrer os.« 1.000 tropper vil imidlertid bestemt ikke tilfredsstille Polens højrefløjsregering. Forespurgt, om en troppetilstedeværelse på 1.000 mand var acceptabel, svarede den polske forsvarsminister Antoni Macierewicz, »Fra vores standpunkt er det klart for lidt.« Dette forventes at blive emne for »vanskelige forhandlinger« ved NATO-topmødet i Warszawa til juli.

NATO-generalsekretær Stoltenberg sagde, at han ville mødes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München senere på ugen. »Vi mener, at, især, når tiderne er vanskelige, som de er nu, så er det endnu vigtigere, at vi har en politisk dialog og åbne kanaler mellem NATO og Rusland«, sagde han.

Foto: NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg (midten) stiller op med forsvarsministre under et NATO-forsvarsministermøde i alliancens hovedkvarter i Bruxelles, Belgien, 10. februar 2016.

Vil NATO opgradere sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet?

9. februar 2016 – Efter drøftelser med den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Ankara i går, annoncerede den tyske kansler Angela Merkel en fælles, tysk-tyrkisk deployering af politi for at kontrollere indstrømningen af flygtninge ved den syrisk-tyrkiske grænse. Hun sagde desuden, at NATO's forsvarsministermøde den 10.-11. feb. burde undersøge, om alliancen kunne øge sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet – angiveligt for at »standse menneskesmuglere«.

Om det ville hjælpe noget med at dæmme op for flodbølgen af flygtninge er mere end tvivlsomt, men det er rimeligt snarere

at antage, at det er en orkestrering af nok et påskud for NATO til at opgradere sin tilstedeværelse i området – imod Rusland, naturligvis. Den kendsgerning, at Merkel gjorde Rusland »medansvarlig« for den nye flygtningestrøm fra Aleppo til den syrisk-tyrkiske grænse, synes at passe ind i dette. Den planlagte deployering af AWACS-overvågningsfly fra Tyskland til Tyrkiet, der ikke giver anden mening end at være rettet mod Rusland, kommer i samme sammenhæng.

Tysklands respekterede general Kujat er imod NATO-deployering i Syrien

8. februar 2016 – Den pensionerede, tyske general Harald Kujat, tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og formand for NATO's Militærkomite frem til 2005, blev interviewet til en artikel i *Neue Osnabrücker Zeitung* på tærsklen til kansler Merkels møde i dag med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan i Ankara, med overskriften, »Ex-stabschef advarer mod NATO-deployering«.

NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles den 10. feb., hvor en afgørelse kan blive truffet om en provokerende anmodning fra Obamaregeringen om, at NATO skal koordinere »koalitionens« luftstyrker over Syrien med anvendelse af NATO AWACS-fly, hvilket i realiteten vil forvandle tysk, amerikansk og anden tilstedeværelse der til et NATO-anliggende. AWACS, der i øjeblikket flyver over Tyrkiet, har intet NATO-mandat til Syrien. General Kujats bemærkninger har særlig vægt, da han var chef for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

Neue Osnabrücker Zeitung citerer ham for at sige, at »en

involvering fra NATO's side i kampen imod terrorgruppen Islamisk Stat i Syrien kræver et strategisk koncept og politisk mål ... Vi bør ikke lade os trække skridt for skridt ind i en konflikt uden at vide, hvad næste skridt vil blive, og hvordan det fortsætter derfra ... NATO kan ikke afgøre borgerkrigen i Syrien med et par AWACS-fly«. Det ville blive nødvendigt med landtropper, udtaler han, og stiller spørgsmålstejn ved, om NATO virkelig er parat til at påtage sig denne farlige opgave. Hvis ikke, bør NATO holde sig udenfor: »Man må anskue situationen fra et slutpunkt; ellers bliver en NATO-deployering til en prekær glidebane.«

Flere presserapporter har meldt om utilfredshed i regeringen i Berlin over USA's ønske om at deployere AWACS-fly, fordi en NATO-rolle kunne forvandle den næste hændelse til et strategisk opgør mellem NATO og Rusland. Desuden kunne et NATO-mandat til AWACS-fly åbne en dør for at indkalde NATO-landtropper fra Tyrkiet, den eneste troværdige landtropicestyrke i området bortset fra den syriske hær, med dens tætte russiske luftstøtte.

I sidste uge krævede i modsætning hertil NATO-general Hans-Lothar Domröse, en tysker, der er kommandør over NATO's Fælles Kommandostyrke i Brunssum, Holland, deployeringen af NATO AWACS-fly, så vel som også forholdsregler til at imødegå russerne i Baltikum.

Det tyske nyhedsagentur *Deutsche Welle* oversatte artiklen om general Kujat til sin russisksprogede nyhedsdækning. General Kujat er en offentlig fortaler for en Marshallplan for Syrien og området der.

Deutsche Bank fører an i faldet

9. februar 2016 – Midt i denne uges finansielle kaosbegivenheder fører Deutsche Bank an i faldet. Mandag faldt bankens aktier 9,5 procentpoint fra fredag på trods af en erklæring fra banken mandag om, at den havde midlerne til at honorere forfaldne betalinger på obligationslån. Her til morgen sendte meddirektør John Cryan personligt en e-mail til bankens personale og sagde, at de kunne berolige kunder med, at »Deutsche Bank fortsat er bundsolid i betragtning af vores stærke kapital og risikoposition«. Han udtalte desuden, at det fortsat var bankens kurs at fortsætte med at holde udgifterne i skak ved at skære ned på omkostninger, dvs. afskedige personale.

Selv den tyske finansminister Wolfgang Schäuble gav sit besyv med. Han talte i Paris, hvor han deltog i et EU-finansministtermøde. Da journalister spurgte ham om banken, sagde Schäuble, at han »absolut ikke er bekymret mht. Deutsche Bank«.

I dag faldt bankens aktier endnu 5 procent på Frankfurts børs, hvilket bragte tabet for i år – dvs. på under to måneder – op over 40 procent.

Blandt andre markante begivenheder på verdensmarkedet kan nævnes, at Japans 10-årige statsobligationer faktisk faldt til kategorien for negativt afkast, med 0,01 procent – hvilket er første gang nogensinde i nogen G7-nation.

Sergei Glazyev, rådgiver til den russiske præsident, angriber centralbanker og spekulanter

6. februar 2016 – Akademimedlem Sergei Glazyev, økonomen, der er den russiske præsident Vladimir Putins rådgiver for eurasisk integration, har optrappet sine skarpe angreb på den Russiske Centralbank for at promovere spekulanter, undlade at forsvare rublen og således krænke dens forfatningsmæssige ansvar.

Rublen ligger nu omkring 78 til dollar, et kollaps på 50 % siden dens høje kurs af 50 til dollaren i maj, og værre end dens kollaps i januar 2015, med 69 til dollaren, efter at Centralbanken indførte flydende valutakurs i december 2014 sammen med en tårnhøj rentestigning.

»Formålet med de internationale reserver er at sikre den nationale valutas stabilitet – de eksisterer af netop denne grund«, sagde Glazyev til det officielle nyhedsagentur TASS den 21. januar. »Vore internationale reserver er det dobbelte af mængden af rubler i økonomien; det er let at stabilisere rublens kurs, og det ville endda have været muligt at holde en fastkurs i løbet af det forgangne år.« *Financial Times* satte fokus på disse bemærkninger i en artikel, der godtede sig over rublens kollaps og IMF's fremskrivning, der sagde, at Ruslands BNP ville skrumpes med 1 % i 2016 som følge af de faldende oliepriser. *FT* citerede chef for Centralbanken Elvira Nabiullina for at sige, at hun ikke var rede til at tage sådanne tiltag, fordi hun hævdede, at der i øjeblikket ikke var nogen risiko for den finansielle stabilitet.

I løbet af de seneste 10 dage har russiske ledere imidlertid

været engageret i voldsomme debatter over finansminister Anton Siluanovs meddelelse om nødvendigheden af at skære i statsbudgettet for 2016 med 10 % (en halv billion rubler), over krav fra Centralbanken og Finansministeriet om en hastig vedtagelse af bail-in-lovgivning for at gøre en tvungen konvertering af bankindsud til aktier mulig i de mange russiske banker, der nu har alvorlige vanskeligheder; og over beslutningen om at rejse penge ved at privatisere betydelige andele af de tilbageværende statsejede giganter, såsom oliekompaniet Rosneft, Russiske Jernbaner og VTB Bank. Planen for privatisering blev sat på dagsordenen af regeringen i 2012, men blev dengang blokeret af Rosneft-direktør Igor Sechin og daværende chef for Russiske Jernbaner, Vladimir Yakunin.

Den 30. januar talte Glazyev på et talkshow på en russisk nyhedstjeneste, hvor han kom med den anklage, at Ruslands valutamarked er i hænderne på udenlandske spekulanter. Han sagde, at, i løbet af det seneste årti foretog ikke-bosiddende personer tre fjerdedele af alle transaktioner på de russiske finansmarkeder, alt imens de ikke-bosiddende personers andel i valutasektoren er så høj som 90 %. Glazyev bemærkede, at det, der lokker ved spekulation frem for produktiv investering, er »de sindssyge profitmargener«, der ligger på 80-100 %. »Lad mig bemærke«, sagde Glazyev, »at USA's sanktioner ikke vedrører den spekulative kapital, de relaterer kun til langfristede lån, som det er forbudt at udstede til vort land. Med hensyn til spekulanterne – tag et 30-dages lån, og spekuler alt det, du lyster. I betragtning af, at Moskvas Børs køres af spekulanter, så spekulerer de i fluktuationer med anvendelse af gearet kredit og insider-information. Moskvas Børs er blevet landets primære profitcenter, der med det seneste års operationer er blevet det dobbelte af BNP, og fem gange eksport- eller importvolumen. Dette til trods for det faktum, at den økonomiske aktivitet i landet er faldende. De pumper penge over til bankerne og trækker dem væk fra den realøkonomiske sektor, hvor profitraten er 5-7 %.«

Glazyev har netop udgivet en 500-siders bog med titlen, »Den endelige krig: USA er ved at starte den, og tabe den«. Han præsenterede bogen den 20. jan. under en pressekonference i Moskva, som Izborsk Club var vært for, og sammen med ham på diskussionspanelet var den tidligere indenrigsminister og chef for Regnskabskammeret, general Sergei Stepashin, og senator Yevgeni Bushmin, et medlem af Putins parti Forenet Rusland. Under en session, der varede 90 minutter, fremkom Glazyev med den anklage, at den russiske økonomi er i hænderne på »inkompetente personer«, og at den kinesiske model tilbyder et klart og levedygtigt alternativ, som vi kunne have valgt. Glazyev sagde, at det var vanvid at minimere statslige investeringer i økonomien med angivelse af manglende penge på budgettet som grund; at budgetudgifter ikke er den rette kilde til investeringer, men at Centralbanken bør skabe ny kredit og dirigere den, gennem regulering, ind i realøkonomien. Han bemærkede, at investeringer i militæret i det mindste har givet et nettooverskud for realøkonomien og fremskyndet innovation og bevaret industrikapacitet.

Ved præsentationen af bogen påpegede Glazyev også, at BRIKS repræsenterede en bedre fremtid. Han advarede imidlertid den 30. jan. i et interview med Russisk Nyhedstjeneste (RHS) om, at Ruslands handel, inklusive med BRIKS-medlemmer, er i færd med at blive kastet ud i forvirring af Centralbankens politik. »Jeg har været engageret i eurasisk integration«, sagde han. »Vi var succesfulde i at præstere udvikling, vi lagde planer om, at rublen skulle blive en reservevaluta, vi overtalte vore partnere til at handle i rubel ... Nu vil vore partnere ikke høre tale om at handle i nationale valutaer. De mener, at nedskrivningen af valutaen udgør en unfair konkurrence.« Han konkluderede med et hårdt angreb på Centralbanken: »Centralbanken opfylder ikke sin forfatningsmæssige pligt til at sikre kursstabilitet. Som et resultat har vi i dag standset mange investeringsprojekter ... Der er ingen, der ved, hvad kursen vil være i morgen. Under disse betingelser er det umuligt at planlægge erhvervsaktivitet, eller investere, eller

handle i rubel.«

Foto: Sergei Glazyev

Fransk-tysk initiativ for skabelse af EU-Finansministerium

8. februar 2016 – Præsidenterne for Frankrigs og Tysklands centralbanker, François Villeroy fra Banque de France og Jens Weidmann fra Bundesbank, har samtidigt i aviserne *Le Monde* og *Süddeutsche Zeitung* offentliggjort en fælles opfordring til skabelse af et Europæisk Finansministerium, der således ville gøre det af med den smule økonomisk suverænitet, medlemmerne af eurozonen har tilbage. Med denne udgivelse, der kommer blot en dag før det Fransk-tyske økonomi- og finansministerrådsmøde i Paris, og få dage før Ecofin-mødet for EU-rådet for økonomiske og finansielle anliggender den 12. feb., insisterer de to på, at »eurozonens medlemslande klart må tillade et omfattende suverænitetssfællesskab og magtbeføjelser på europæisk niveau«, som angiveligt skulle være »den mest ligefremme løsning til at genoprette tilliden i eurozonen«.

Deres forslag involverer etableringen af et reelt finansministerium for i det mindste eurozonen, men i sidste instans imidlertid for hele den Europæiske Union, og »en effektiv og mindre fragmenteret europæisk administration ... Disse nye institutioner ville genoprette balancen mellem ansvar og kontrol«.

Süddeutsche Zeitung tilføjer, at lignende, konkrete forslag er blevet fremlagt af medlem af Den europæiske Centralbanks

direktion, Benoît Coeuré, at ECB-præsident Mario Draghi er sympatisk indstillet over for forslaget, og at der er sammenfald med forslag, der tidligere er fremlagt af den franske præsident François Hollande om skabelse af en Europæisk Økonomisk Regering for hele Europa. Den foreslåede overførsel af endnu mere suverænitet til »Europa« vil imidlertid med sikkerhed møde voldsom modstand i flere medlemslande, inklusive i den franske og tyske befolkning.

Deres opfordring, »Europa ved en korsvej«, er også udlagt på engelsk på Banque de France og Bundesbanks websider: https://www.banque-france.fr/fileadmin/user_upload/banque_de_france/La_Banque_de_France/Joint-Article-FVG-20160208.pdf

Europæisk Lederskabsnetværk opfordrer til at styre konfrontation mellem NATO og Rusland

8. februar 2016 – Europæisk Lederskabsnetværk, der tydeligvis er urolig over den voksende risiko for et militært sammenstød mellem NATO og Rusland, udgav i dag en rapport, der opfordrer til at styre konfrontationen med det formål at reducere risikoen for en eskalering.

Ifølge en sammenfatning, udarbejdet af ledelsen, beskriver rapporten, »Mod en ny ligevægt: En minimering af risiciene ved NATO's og Ruslands nye militære holdninger«, af Likasz Kulesa, »hvordan, i de kommende måneder og år, nye punkter for

konkurrence mellem Rusland og NATO sandsynligvis vil fremstå over specifikke beslutninger om deployeringer og øvelser. Hvis denne dynamik med aktion-reaktion ikke kontrolleres, kunne den føre til yderligere forværring af sikkerhedssituationen. Der ville også blive en højere risiko for en utilsigtet eskalering i kølvandet på en indtruffen hændelse, der involverede NATO-landenes og Ruslands væbnede styrker.«

»Som alternativ til forlængelse af spændinger«, fortsætter sammenfatningen, »foreslår rapporten at etablere et nyt sæt praktiske 'spilleregler' for at styre konfrontationen mellem NATO og Rusland, til en mindre politisk og finansiel omkostning og med reducerede chancer for militær eskalering«. Blandt de »praktiske regler«, som rapporten foreslår, er at gøre øvelser mere forudsigelige, begrænse fremskudte militære deployeringer og afholde sig fra at gøre atomvåben mere centrale for en konfrontation.
<http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07>

[/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf](http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf)

Men, som Lyndon LaRouche konstant advarer om, så vil »praktisk adfærd« aldrig fungere. Det, man skal forholde sig til, er den underliggende geopolitiske plan om at skabe betingelserne for Tredje Verdenskrig i sammenhæng med det transatlantiske finanssystems disintegration. Dette begynder med præsident Barack Obamas fjernelse fra præsidentembedet ved forfatningsmæssige midler.

RADIO SCHILLER den 9. februar 2016: Finansverden i opløsning//Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Sammenbruddet af Det romerske Imperium – i dag

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar 2016 – Se på det transatlantiske finanssystem. Rapporter fra Europa og USA afslører et dødt finanssystem, med dukkeførere, der trækker i de tråde, der er påhæftet liget, for at få det til at syne levende. Mere kvantitativ lempelse, negative rentesatser, et Europæisk Finansministerium for at fjerne de sidste rester af medlemslandenes økonomiske suverænitet – der alt sammen skal forsøge at få den enorme mængde af værdiløs derivatgæld til synes at have nogen værdi, når den ingen har.

Se på den militære situation. Obamas nærmeste allierede i Mellemøsten, Erdogan, der ønsker at være Sultan, og den feudale potentat Kong Salman, der planlægger en invasion af Syrien på vegne af deres britiske herrer og febrilsk forsøger at standse den kurs hen imod sejr over terrorisme, som er i færd med at blive effektueret af den foryngede syriske hær med russisk støtte fra luften. Tyrkernes sidste forsyningslinje ind til deres al-Nusra- og ISIS-aktiver er næsten lukket af i takt med, at Damaskus-regeringen rykker frem for at befri

Aleppo.

Se på det kulturelle sammenbrud i USA og Europa. Den største heroin-epidemi nogensinde fejer hen over USA, mens præsident Obama orkestrerer en aftale med verdens største leverandør af kokain, heroin og marihuana, Columbias FARC narkoterrorister, samtidig med, at han legaliserer narkotika i hele landet.

I dag fremførte Lyndon LaRouche den pointe, at de transatlantiske nationer i det 21. århundrede er i præcis samme situation som Europa i det 5. århundrede, da Det romerske Imperium kollapsede.

Lykkeligvis er der et nyt paradigme i verden, anført af Kina og Rusland, og som tilbyder en vej til at undfly nedstigning i et økonomisk helvede og atomkrig – under forudsætning af, at Vesten vælger at tage ved lære af dem. Alt imens Obama har lukket Amerikas engang så storslåede rumprogram ned, så er Kina i færd med at opbygge en kapacitet til at kolonisere Månen og nå ud til Mars, og opfordrer alle verdens nationer til at samarbejde.

Mens Rusland konfronterer den terrorist-svøbe, som er blevet skabt af briternes/Obamas krige for regimeskift, så trues selve Rusland både udefra og indefra. Sergei Glazyev, en af Putins førende rådgivere, har åbenlyst udfordret monetaristerne i den Russiske Centralbank samt deres støtter, for ikke at forsvare den nationale valuta, og for at vedtage den politik, som City of London har krævet – og han er endda fremkommet med den anklage, at valutamarkedet befinder sig i udenlandske spekulanterers hænder. Glazyev opfordrer klogt Rusland til at følge den kinesiske model.

Vil befolkningerne i USA og Europa være lige så kloge? Det er et spørgsmål om kreativitet, fremsatte LaRouche i dag. Vestens nederlag skyldes ikke menneskehedens natur, men dens fordærvelse. Kreativitet kommer til udtryk i processen med at vække kreativitet i andre, i at fortsætte menneskets sande

mission i hver generation – i at skabe en ny tilstand i universet. Hvis folk kan formås til at forstå den kendsgerning, at verden er ved at krænge over i kaos og atomkrig lige for øjnene af os, så vil de blive i stand til at rydde Det Hvide Hus for dets dræber, lukke spekulanterne på Wall Street ned og gå med i BRIKS om opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Titelbillede: »Imperiets forløb – Imperiets fuldbyrdelse«; maleri af Thomas Cole (født 1801, Storbritannien, død 1848, USA): serie på fem malerier med titlen Imperiets forløb.

Klassisk musik retter sig efter naturlov, interview med operasanger Josipa Bainac på tysk

Klassische Musik richtet sich nach Naturprinzipien
von Feride Istogu Gillesberg

Neue Solidarität
Nr. 3, 20. Januar 2016

Am 11.-12. Dezember 2015 fand in der dänischen Hauptstadt Kopenhagen ein Symposium statt zum Thema „Fortgeschrittene Einschätzung der Stimmfunktionen in Europa: Resonanz der menschlichen Stimme & Neurowissenschaft und Stimme“ („Advanced Voice Functions Assessement in Europe – Resonance of the human voice & Neuroscience and voice“). Es war das sechste Symposium dieser Art, das von der Europäischen Kooperation in Wissenschaft und Technologie (European Cooperation in Science

and Technology, COST Action 2103) veranstaltet wurde. Ärzte, Künstler und Musiker aus verschiedenen Nationen waren vertreten. Das Programm war sehr kompakt. U.a. hielt dort Josipa Bainac einen Vortrag über die wissenschaftliche Stimmung, die ein wichtiger Bestandteil der menschlichen Stimme ist. Ihre Rede beruhte auf zweijährigen Untersuchungen der Autorin. Ich hatte die Freude, Frau Bainac für die Neue Solidarität interviewen zu können.

Neue Solidarität: Frau Josipa Bainac, ich hatte die Möglichkeit, Ihren spannenden Vortrag auf dem Symposium in Kopenhagen anzuhören. Wollen Sie sich kurz vorstellen?

Josipa Bainac: Vor ungefähr zwei Jahren habe ich meinen Abschluß an der Universität für Musik in Zagreb, Kroatien, als klassische Sängerin und Pädagogin gemacht. Seit 2014 studiere ich Lied und Oratorium im Masterstudium an der Universität für Musik und darstellende Kunst Wien. Seit meinen Studien in Kroatien habe ich mich intensiv für verschiedene Interpretationstechniken interessiert und mich viel mit Stimmeigenschaften und Gesangstechnik beschäftigt.

Neue Solidarität: Wie sind Sie darauf gekommen, mit der wissenschaftlichen Stimmung zu arbeiten?

Bainac: Als klassische Gesangsstudentin habe ich viele Konzerte gesungen, von Orchestern, Klavier, Cembalo oder Orgel begleitet. Nach jahrelangen Erfahrungen habe ich bemerkt, wie sich das subjektive Gefühl für die Stimme und die Gesangstechnik ändert, wenn ich mit verschiedenen Begleitinstrumenten oder Ensembles auftrete. Bald habe ich erfahren, welche Rolle die Stimmung und die Standardtonhöhe in der historische Musikpraxis hat, und durch Gespräche mit meinen Kollegen – Sänger und Sängerinnen – habe ich erfahren, daß sie manchmal bei der Interpretation unter verschiedenen Stimmschwierigkeiten leiden, z.B. wegen der zu hohen Standardtonhöhe -, wenn der Künstler lange Proben oder

Auftritte singen muß.

Als mein Masterarbeitsthema habe ich deswegen geschrieben über „Die historische Entwicklung der Temperatursysteme und die Standardtonhöhenauswahl im Zusammenhang mit der Gesangstechnikentwicklung und Stimmgesundheit“. Am Anfang war ich leider in den Untersuchungsmöglichkeiten begrenzt. Das war aber nur der Anfang meiner Arbeit zu dieser Frage, die ich als eine Pilotstudie in Kopenhagen präsentiert habe.

Neue Solidarität: In Ihrem Vortrag wurde erwähnt, daß in Kroatien Aufnahmen gemacht wurden, um den Unterschied der verschiedenen Stimmungen zu demonstrieren. Warum findet so ein Prozeß in Kroatien statt, gibt es ein besonderes Interesse in diesem Feld?

Bainac: Ich habe mit dem Studium dieses Themas in Kroatien angefangen. Und während des Studiums war ich im Kontakt mit Wissenschaftlern und Persönlichkeiten, die die technischen Möglichkeiten haben, wissenschaftliche Untersuchungen zu machen. Leider gibt es in Kroatien nicht so viel Interesse zu diesem Thema, und deswegen war es kompliziert, meine Arbeit wirklich zu entwickeln, aber hier in Wien habe ich mehr Unterstützung.

Neue Solidarität: Das Schiller-Institut führt seit Jahrzehnten eine Kampagne für die wissenschaftliche Stimmung. Wie sehen Sie die Bedeutung der Verdi-Stimmung?

Bainac: Wenn man über die Stimmung spricht, muß man zwei wichtige musikalische Aspekte ins Auge fassen: die Standardtonhöhe („Kammerton“) und das Temperationssystem. Beide haben sich im Lauf der Zeit unabhängig voneinander entwickelt und oft gewechselt.

Man sagt oft, im Zusammenhang mit der historischen Interpretation, daß das Temperationssystem eine große Bedeutung für das Verständnis der harmonischen Struktur und anderen Musikkomponenten hat.

Leider vergessen wir oft die Bedeutung der Standardtonhöhe. Die Instrumente wurden im Laufe der Zeit für die neuen, oft höheren Standardtonhöhen umgebaut oder optimiert. Mit der Stimme ist es leider nicht so einfach, und bei der Interpretation von Repertoire, das für eine andere Standardtonhöhe komponiert war, kann dies zu Schwierigkeiten und in extremen Fällen zu Verletzungen führen. Die ästhetischen Fragen werden heute, aufgrund der Art, wie heute Musik konsumiert wird, übersehen.

Giuseppe Verdi war nicht nur Komponist, sondern auch Sänger – ein Bariton, der die Gesangstechnik gemeistert hat und mit diesem Wissen sehr sorgfältig die Musik für Sänger geschrieben hat. Es ist bekannt, daß er auch sehr genau und streng mit seinen Mitarbeitern – Librettisten usw. – gearbeitet hat.

Während den Überlegungen, was die universale Standardtonhöhe sein sollte, hat sich Verdi für die französische Standardtonhöhe ($a' = 435$ Hz) eingesetzt. Er wurde aber kurz danach für die Standardtonhöhe $a' = 432$ Hz gewonnen, wegen ihrer wissenschaftlicher Genauigkeit, wie in seinem Briefwechsel nachzulesen ist.

Nach vielen Besprechungen mit Wissenschaftlern und Mathematikern kam ich zu der Meinung, daß es wirklich keine wissenschaftlichen Beweise gibt, die bestätigen könnten, daß eine Frequenz gegenüber einer anderen Vorteile hat.

Ich habe dann mit renommierten Sängern und ihrem Repertoire experimentiert. Und aufgrund von objektiven und subjektiven Bewertungen habe ich dann festgestellt, daß die Standardtonhöhe von 432 Hz, wenn sie z.B. bei der Interpretation von Verdis und Mozarts Opernarien verwendet wird, viele Vorteile vor den heutigen 443 Hz hat.¹ Für ausgezeichnete Sänger, die keine technischen Probleme haben, sind auch immer die Passagionoten zwischen den Stimmregistern problematisch. Wenn man den Kammerton von 432 Hz nimmt, werden die Vokale runder und natürlicher gesungen – coperto. Das

verschiebt die Formanten tiefer und macht den Weg zu den Passagionoten günstiger, denn die Stimmqualität des Passaggiobereichs zwischen den Stimmregistern kommt in dieser Stimmung früher. Das ist natürlich auch mit dem Text verbunden, der so vertont ist, daß die Bedeutung durch Registerwechsel unterstrichen ist.

Bei 443 Hz kommt die Passaggio in der Stimme abrupt, weil die Sänger oft in dieser Stimmung hellere Vokale – auch in der Passaggiotransition – singen. Natürlich versuchen die Sänger immer, den Formantenbereich mit den Obertönen zu verbinden, aber in der tieferen Stimmung macht der Körper das unbewußt und ganz natürlich durch die Rundung des Vokaltrakts. Die Sänger bewerten diese Standardtonhöhe von 432 Hz als die, die ihnen mehr Stimmfreiheit, Flexibilität, schönere Farbe, Stimmleichtigkeit anbietet. Bei 443 Hz macht der Sänger das alles bewußt – mehr oder weniger erfolgreich.

Neue Solidarität: Unsere Organisation legt großen Wert auf die klassische Kultur. Wie sehen Sie die Rolle der klassischen Musik, welche Bedeutung hat sie für die Entwicklung einer Gesellschaft?

Bainac: Musik ist immer ein bedeutender Aspekt jeder Zivilisation, ob man über Ritualmusik oder über unsere raffinierte und durch Jahrhunderte entwickelte europäische Musik spricht. Das sind alles im einfachsten Sinne Kombinationen von Frequenzen, die nach der Kenntnis des Komponisten so arrangiert sind, daß sie eine gewisse Wirkung auf den Zuhörer haben. Meiner Meinung nach werden diese Grundprinzipien der europäischen Musik heute von den Interpreten und auch von den Komponisten ignoriert. Man kann auch oft die sinnlose Phrase hören, daß im Bereich der klassischen Musik schon alles gesagt sei, alles schon komponiert sei, und deswegen muß der Zuhörer heute verschiedenste intellektuelle Durchfälle von den Komponisten dulden. Das kommt leider seit dem 20. Jahrhundert aus dem Bedürfnis, alles zu quantifizieren – am besten gleich auf

Profit umrechnen. Und die Komponisten und Interpreten haben sich nur auf den leichtgewonnenen Affekt des Publikums und persönlichen Erfolg ausgerichtet.

Die Tatsache, daß Musik ein Naturphänomen ist, das schon lange vor der Menschlichkeit existiert hat, muß man wieder entdecken. Dann sehen wir, daß diese Quelle unerschöpflich ist. Deswegen würde ich klassische Musik nicht nur als Musik aus einer gewissen Periode bezeichnen, sondern als Musik, die sich nach Naturprinzipien richtet, die eine objektive und positive Wirkung auf uns hat.

Neue Solidarität: Haben Sie noch eine paar abschließende Gedanken für unsere Leser?

Bainac: Wie immer haben auch wir in unserer Zeit gewisse kulturelle Probleme und Fragen. Die klassische Musik ist heute ganz populär und für die Massen zugänglich geworden. Das könnte auf den ersten Blick auf die Welt der klassischen Musik eine gute Wirkung haben. Leider hat es sich aber gezeigt, daß das breite Publikum sich nur auf die oberflächlichen Aspekte der Musik orientiert. Und die natürliche Wahl der Künstlern – Interpreten oder Komponisten – ist damit verschwunden. Deswegen liegt heute bei uns, wie wir Musik und alle anderen Künste unterstützen; daß wir wirklich nur das hinterlassen, was wir für die nächsten Generationen wertvoll finden.

Neue Solidarität: Vielen Dank für das Interview!

Anmerkung

1. International sind z.T. noch höhere Stimmungen üblich, aber bei den Untersuchungen in Wien wurden akustisch nur 432 Hz und 443 Hz detailliert analysiert.

Den internationale Betalingsbank, BIS, advarer om en umiddelbar nedsmeltning af finanssystemet

6. februar 2016 – Den internationale Betalingsbank, BIS, der har hjemsted i Basel, og som almindeligvis refereres til som centralbankernes centralbank, advarer om, at det internationale finanssystem står for at nedsmelte.

BIS' direktør Jaime Caruana advarede under en nylig tale i London School of Economics om, at det igangværende kollaps i oliepriserne kunne prikke hul på hele den globale gældsboble. *Daily Telegraphs* internationale erhvervsredaktør, Ambrose Evans-Pritchard, skrev den 5. januar: »Hr. Caruana sagde, at en 'illusion om bæredygtighed' har blindet lånere og långivere og lullet dem ind i en falsk tryghed, da kredit var lettilgængelig og priserne på værdipapirer stigende. Denne illusion kan slukkes på et øjeblik. 'Den finansielle cyklus kan vende temmelig pludseligt', sagde han.«

Olieproducenterne har responderet til kollapset i priserne ved at producere mere olie, ikke mindre, og olieindustrien kæmper nu for at finde ud af, hvordan den skal afbetale en gæld på 3 billion dollar, en tredobling i løbet af mindre end et årti, advarede Caruana. Risikoudbredelsen for højtydende energiobligationer er sprunget fra 330 basispoints til 1.600 i løbet af de seneste 18 måneder. Caruana ringede også med alarmklokkerne omkring carry trade, der næres af massiv, global kvantitativ lempelse siden krisen i 2008, og som nu skarpt er vendt til en strøm den modsatte vej. Evans-Pritchard bemærker malende, at »det, der syntes at være et væddemål, der

kun gik én vej, har nu vist sig at være en Faust-pagt, nu, hvor Federal Reserve har drejet taphanen om ... Vi kunne meget vel være ved at nærme os stormens øje«.

Caruana advarede dernæst mod lige præcis den politik, som Wall Street og [City of] London desperat er tyet til i løbet af de seneste 6-8 uger: Mere kvantitativ lempelse ('pengetrykning', -red.) og en panikslagen bisse mod negative renter. »Det kunne være fristende at forsøge at holde finansopsvinget gående, eller givet det nyt liv, men dette vil være lige så meget pleje af den døende patient, med mindre gældsmængden tilpasses«, sagde Caruana.

Evans-Pritchard konkluderede: »BIS synes at sige til os, at et opgør stadig kan udføres på en reglementeret måde, hvis vi ser kendsgerningerne i øjnene, eller også ende i en kaotisk bølge af fallitter, hvis vi ikke gør. Om det bliver på den ene eller anden måde, så må gælden væk.«

BIS er ikke alene om denne panik. Citibank-strateg Jonathan Stubbs rapporterede til investorer i et memo af 4. januar, at »verden synes at befinde sig i en kredsende dødsspiral«. Selv om han fokuserede snævert på det, han kaldte »Olie-maggedon«, en selv-nærende spiral af faldende oliepriser, stærkere dollar og økonomisk »recession«, så advarede Stubbs: »Dette er fundamentalt for at forhindre en regulær/fuld global recession og farlig uorden i finansmarkederne. Indsatsen er høj, måske højere, end den nogensinde har været i tiden efter Anden Verdenskrig«, rapporterede CNBC den 5. januar.

NATO-forsvarsministre

forventes at godkende militær ekspansion i Polen og Baltikum

6. februar 2016 – NATO-forsvarsministre forventes at godkende planer om at deployere flere tropper i Polen og de Baltiske Stater under deres møde i Bruxelles i næste uge. Dette kommer i kølvandet på den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters meddelelse den 2. feb. om, at USA ville fordoble sit budget for militærstyrker i Østeuropa. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hilste Carters plan velkommen og sagde, det ville betyde »flere tropper i alliansens østlige del ... en fremskudt opstilling af udstyr, tanks, pansrede vogne ... flere øvelser og mere investering i infrastruktur«. Antallet af amerikanske tropper, der flytter rundt i Østeuropa, forventes at stige fra omkring 600 i dag til omkring 4.000. En amerikansk embedsmand sagde til *Wall Street Journal*, at Obamaregeringen håber, at dens eksempel vil anspore andre NATO-medlemmer til at sende flere tropper til Østeuropa.

Ifølge nyhedsrapporteringer mødtes NATO-embedsmænd i Bruxelles i går for at begynde at sammensætte pakken, der forventes at inkludere et netværk af små, østlige poster, roterende styrker, regelmæssige krigsspil og lagerudstyr, klart til en hurtig responsstyrke, iflg. *Reuters*. Det inkluderer ikke permanente baser, som den polske højrefløjsregering har krævet, eftersom USA, Tyskland og Storbritannien er imod at krænke NATO-Ruslands-Akten fra 1997[1]. Det er ikke desto mindre planen, at disse roterende styrker skal være til stede i Østeuropa på ubestemt tid, og således opfatter russerne den planlagte deployering. »Som vi hører disse meddelelser fra USA, så skaber alt dette grundlag for at rulle militære planer imod Rusland ud og tage reelle, praktiske skridt til at fremrykke militær infrastruktur tættere til Ruslands grænser«, sagde talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria

Zakharova den 4. feb.

[1] Til eftertanke: Indledningen til Akten fra 1997: Grundlæggende Akt om gensidige forbindelser, samarbejde og sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation blev undertegnet i Paris, Frankrig.

The North Atlantic Treaty Organisation og dens medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, i det følgende benævnt NATO og Rusland, vil, baseret på et varigt politisk tilsagn på højeste politiske niveau, sammen bygge en varig og altomfattende fred i det euro-atlantiske område på principperne om demokrati og kooperativ sikkerhed. NATO og Rusland anser ikke hinanden som modstandere. De deler målet om at overvinde levn fra tidligere konfrontation og konkurrence, og om at styrke den gensidige tillid og det gensidige samarbejde. Den nuværende lov bekræfter □□NATO's og Ruslands beslutning om at give konkret indhold til deres fælles forpligtelse til at opbygge et stabilt, fredeligt og udelt Europa, helt og frit, til gavn for alle dets folk. At denne forpligtelse indgås på højeste politiske niveau markerer indledningen af et fundamentalt nyt forhold mellem NATO og Rusland. De har, på grundlag af fælles interesse, gensidighed og gennemsigtighed, til hensigt at udvikle et stærkt, stabilt og varigt partnerskab. Loven definerer mål og mekanisme for konsultation, samarbejde, fælles beslutningstagning og fælles indsats, der vil udgøre kernen i de gensidige forbindelser mellem NATO og Rusland. (-red.)

Foto: USA's forsvarsminister Ashton Carter annoncerer det nye forsvarsbudget 2. februar 2016.

Genialitet er i universet, og det er stærkere end det onde, vi er oppe imod

Det tilkommer jer, det amerikanske folk, at forstå og handle på den moralske fordel, der nu er blevet fremlagt gennem Kinas og Ruslands handlinger, især Kinas, og som repræsenterer en ny fremtid for menneskeheden fremskridt i rummet og gennem en »win-win«-strategi om samarbejde mellem alle nationer. Den vision, som Kina og dets rumprogram har fremlagt, om at udforske Månens bagside, blive de første til at lande der og gøre, hvad ingen nation hidtil har gjort, vil ikke alene være en stor sejr for Kina, men for hele menneskeheden.

Det var den samme vision, som USA repræsenterede gennem præsident John F. Kennedys vision og lederskab, da han i 1961 for nationen og hele verden fremlagde forpligtelsen til at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.

Download (PDF, Unknown)

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de

seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.«

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med

disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.»

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet. Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.»

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre

nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.«

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjalne glimt – i hele menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted,

hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsenterer. Og vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.«

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselv mord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som kunne udgøre muligheden – og det er menneskehedens eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at

dialog med Rusland er uundværlig

I et **interview med Ruslands Sputnik Tyskland** sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aften, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her, og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den, og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.«

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.

Franske banker sidder op til ørerne i dårlige lån i olie og gas

5. februar 2016 – Som sædvanlig skjuler Frankrig de store rotter i sit banksystem. Denne gang drejer det sig om deres eksponering til olie- og gasmarkedene, der konfronteres med et kollaps i priserne. *Bloombergs* faste skribent Lionel Laurent har et indlæg, hvor han jamrer over de »uigennemsigtige« data, som de franske banker hidtil har

afsløret.

Han skriver, »Frankrigs banker, der længe har brugt deres profitable operationer inden for forbrugerbankvirksomhed til at finansiere udvidelse af lån til selskaber, er blandt de mest eksponerede til olie- og gasindustrien.«

Han citerer Jonathan Tyce fra *Bloomberg Intelligence*, der anslår eksponeringen i de franske topbanker, inklusive Crédit Agricole, BNP Paribas, Société Générale og Natixis til mere end 100 mia. euro, hvor disse banker er blandt de syv europæiske toplångivere med eksponering til energiselskaber, og blandt de øverste fem mht. metal- og mineselskaber, iflg. analytikere hos Nomura.

Procentdelen af lån i energisektoren fra disse banker i forhold til den totale långivning er som følger: Crédit Agricole, 10 %; Société Générale, 6 %; BNP Paribas, 5 %; og Natixis, 7 %.

Det andet problem er, at bankerne ikke har henlagt ekstra kapital til at dække tab og ikke ligefrem er åbne omkring deres eksponering, arten af deres låntageres sikkerhedsstillelse eller om de risici, som de selskaber, der låner ud til, udgør.

Et andet sort hul i dette spørgsmål om energilån findes i Holland, der er centrum for oliespotmarkedet. Laurent rapporterer, at alene ING Bank har en portefølje af energilån til 29 mia. euro, der udgør omkring 14 % af bankens totale udlån til selskaber. Den 4. feb. udsendte ING en erklæring, der sagde, at banken forventede at træffe bestemmelser om lån til 3,8 mia. euro, hvis oliepriserne forblev på samme, aktuelle lave niveau. Banken sagde, at de andre dele af udlånene er »noget eksponeret« til risikable oliepriser. Laurent jamrer også over, at ING også opfører sig »uigennemsigtigt« omkring hele situationen.

Crédit Suisse sagde i går, at dets nettoudlån til olie- og

gasindustrien i alt var 9,1 mia. dollar, men signalerede samtidig, at der ikke er grund til bekymring. Med hensyn til Deutsche Bank, så nægter den af afsløre sin eksponering til energiindustrien og ville kun sige, at den var »undervægtig« i forhold til sektoren.

Investorer trækker sig ud af synkende Deutsche Bank

5. februar 2016 – *Frankfurter Allgemeine Zeitung* skrev i dag, at BlackRock og Qatar, de to største aktieindehavere i Deutsche Bank, muligvis trækker sig ud, hvis tingene bliver værre. Den regerende familie i Qatar har allerede tabt næsten 1,3 mia. euro. Andre regeringsinstitutioner, der er investorer, har for længst solgt deres aktier. Union Investment, en tysk fond, der ejes af Raiffaisen bankerne og kreditsammenslutninger, har halveret deres aktier i Deutsche Bank til 0,6 % og advarer mod i det hele taget at investere i aktier. »Investorer har i øjeblikket ingen tillid til banker«, siger UI-direktør Helmut Hipper. Coco-obligationer nærmer sig især betalingsstandsning.

Ifølge websiden scenarieconomici.it ønsker Bruxelles og Berlin at skjule »det virkelige europæiske problem: et kæmpemæssigt finansielt, sort hul, der er ved at blive skabt i Tyskland«. Aktier i Deutsche Bank er faldet 35 % siden begyndelsen af 2016. Banken har for 64 billioner euro i fiktiv værdi af derivatinvesteringer, fem gange BNP'et i de 19 eurozone-lande, og en gearingsrate på 3,5 % (mod 4,9 % i Unicredit og 6,9 % i Banca Intesa, de to største, italienske banker).

Credit default swaps på Deutsche Bank står nu til 167, en

stigning på 60 % siden årets begyndelse. Til sammenligning står CDS på Intesa og Unicredit på hhv. 100 og 136. Kun Monte dei Paschi di Siena er højere, 279, men MPS er kendt for at være i vanskeligheder.

Stands den umiddelbare fare for atomkrig og skab i stedet en alliance mellem USA, Rusland og Kina om menneskehedens fælles mål

Uddrag af LPAC Fredags-webcast, 5. feb. 2016. Så hvis man ønsker at standse en umiddelbar krigsfare, hvis man har noget som helst ønske om, at USA skal genoptage sin indsats for menneskehedens fælles mål – hvilket vil sige en alliance med Rusland, en alliance med Kina for at avancere med disse store projekter i rummet, i vores Solsystem, for at udforske disse dybder og dernæst fortsætte ud i galaksen – så må man træffe visse omgående hasteforanstaltninger for grundlæggende set at afskære faren for krig, før vi befinder os i en situation, hvor denne planet vil befinde sig i den største fare i hele menneskehedens hidtidige eksistens.

**Video: Schiller Instituttet
demonstrerer
imod den britiske
statsminister
David Cameron den 5. februar
2016:
Stop the British drive for
nuclear war**

Klik også her for videoen af Camerons bilkortege, sandsynligvis med hele den britiske pressegruppe, som kom lige forbi vores demonstration.

ALSO CLICK HERE FOR A VIDEO OF CAMERON'S CORTEGE, PROBABLY INCLUDING THE BRITISH PRESS CONTINGENT, DIRECTLY PASSING BY THE DEMONSTRATION.

Suspendering af EU's stabilitetspagt for økonomisk bistand til Tyrkiet – danner præcedens for gennemførelse af Marshallplan

2. februar, 2016 – EU-kommissionens præsident Jean-Claude Juncker bekræftede i går, at de 3 mia. Euro, der er blevet lovet til Tyrkiet, ikke vil blive regnet med som en del af donorlandenes underskuds-grænse.

Dette kom frem i forbindelse med den seneste kontrovers mellem den italienske regering og EU-kommissionen angående en suspendering af budgetreglerne, hvilket Italien havde forlangt til gengæld for de ekstra udgifter til indvandrers-politikken – men som blev afvist i det italienske tilfælde.

Juncker sagde, at afgørelsen om, at stabilitetspagtens regler vil blive suspenderet for penge lovet til Tyrkiet, blev truffet og stadfæstet allerede sidste december. En talsmand for kommissionen sagde imidlertid, at italienske anmodninger om at holde 0,2 % af dets nationalbudget uden for de samme regler, på grund af Italiens udgifter til landets eget rednings- og hjælpeprogram, vil blive gransket i detaljer "til næste forår".

Premierminister Matteo Renzi hævdede stemmen som sædvanligt. "Vi Italienerne mener, at indvandrere alle er lige. Det er ikke muligt at betragte de liv, der reddes i det Ægæiske Hav, som anderledes end dem, der reddes i det Tyrrenske Hav. At udgifter til at redde børn, der sejler fra Tyrkiet til Grækenland, holdes uden for stabilitetspagten, er sluttelig en positiv kendsgerning. At betragte udgifter til at redde børn

fra Eritrea, der kommer til Sicilien på anden vis, forekommer mig absurd og ulogisk. Kun en bureaukratisk perversion kan skelne mellem liv, der bør reddes.

“Vores job er at lede Europa, ikke at tage imod ordrer. Vi vil yde vort bidrag til Tyrkiet. Hvis de [Bruxelles] ønsker at anlægge et søgsmål mod Italien, så lad dem.”

Renzi blev hurtigt affejet af Manfred Weber, chef for den Europæiske Folkepartigruppe (EPP) i Europaparlamentet, der sagde, at “der er ikke mere plads til fleksibilitet”, og at Renzi bør efterleve “europæiske forpligtelser.”

Uafhængigt af resultatet af konfrontationen mellem Rom og Bruxelles/Strasbourg sætter afgørelsen om at holde de 3 mia. Euro til Tyrkiet uden for de berygtede budgetregler en præcedens, der kan bruges til at fremme ideen om en Marshall plan. Hvis det kan gøres én gang, kan det gøres igen, især, fordi midler, der er bevilget til produktive formål, vil skabe indkomster, der i det lange løb vil kompensere for underskuddet.

Flygtninge fra Afrika med kurs mod Italien.

**Video: Udenrigsminister
Kristian Jensen
til EIR: “Vi er ikke i**

nærheden af en atomkonflikt med Kina og Rusland”!

København, 5. februar 2016 – Schiller Instituttet og EIR udfordrede i går, 4. feb. og i dag 5. feb., personligt den danske udenrigsminister Kristian Jensen, og ved en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod den britiske premierminister David Cameron, om truslen om atomkrig mod Rusland og Kina.

Kristian Jensen holdt en tale på Københavns Universitet for studenter og Udenrigspolitisk Selskab. Folk, der ankom til mødet, fik **Schiller Instituttets flyveblad**, der gengav LPAC's lederartikler fra 3. og 4. feb. samt rapporten om professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohens udtalelser om faren for atomkrig.

Efter talen fik EIR's korrespondent mulighed for at stille Kristian Jensen et spørgsmål under en privat pressekonference:

EIR's korrespondent sagde,

»Vores redaktør Lyndon LaRouche og andre taler nu om en alvorlig fare for atomkrig imod Rusland og Kina som en måde at forsøge at begrænse deres rolle i verden. Baggrunden er den, at vi nu konfronteres med et nyt finanskrak, med de seneste [begivenheder omkring] de italienske banker, og med Deutsche Bank, der nu er på en kriseliste. I går sagde Stephen Cohen, professor ved New York Universitet, at, pga. USA's beslutning om at firdoble militærstyrkerne langs Ruslands grænse, betyder det, at faren for en atomkrig med Rusland er farligere end under den Kolde Krig. Vil du tage afstand fra denne konfrontationskurs og søge at samarbejde med Rusland og Kina, f.eks. om at bygge den Ny Silkevej og at udvide den ind i Mellemøsten?«

Udenrigsminister Kristian Jensen:

»Jeg er slet ikke enig i din analyse. Jeg mener, du stiller dit spørgsmål på et helt forkert grundlag. Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Indien ... med Kina og Rusland.«

EIR's korrespondent:

»Vi har kombinationen af ... «

Kristian Jensen:

»Jo, men jeg er ikke enig med dig. Jeg er simpelt hen ikke enig i din forudsætning.« (Går).

I dag mødte den britiske premierminister David Cameron den danske premierminister Lars Løkke Rasmussen om den særlige, britiske EU-aftale. Ved indgangen til Statsministeriet måtte hans cortege passere direkte forbi Schiller Instituttets demonstration, centreret omkring et stort banner med ordlyden, »Stop the British drive for nuclear war against Russia and China. Win-win with the New Silk Road«. (Stop det britiske fremstød for atomkrig med Rusland og Kina, win-win med den Nye Silkevej). Den lille gruppe af demonstranter sang en speciel kanon baseret på dette og uddelte flyveblade på dansk og engelsk til forbipasserende.

Desværre var EIR ikke en af de tre journalister, der var udvalgt til at stille Cameron et spørgsmål under pressekonferencen med de to statsministre.

POLITISK ORIENTERING den 4. februar 2016:

**Vi stifter Schiller
Partiet//atomkrig//
O'Malley trækker
sig//Deutsche Bank i krise**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Video i 2 dele:

1. del:

2. del:

EIR korrespondent Michelle Rasmussen spurgte Udenrigsminister Kristian Jensen om faren for atomkrig imod Rusland og Kina efter han holdt en tale for Udenrigspolitisk Selskab på Københavns Universitet den 4. februar 2016.

Flyveblad – Alvorlig fare for krig:

Konsekvenserne af Martin

O'Malleys tilbagetrækning af sit kandidatur til USA's præsidentskab

Download (PDF, Unknown)

Alvorlig fare for krig – Schiller Instituttet holder særligt møde om konsekvenserne af, at Martin O'Malley har trukket sig ud af valgkampen om USA's præsidentskab

Schiller Instituttet afholder et særligt møde v/formand Tom Gillesberg torsdag den 4. februar kl. 19 om følgerne af den pludselige afbrydelse af Martin O'Malleys kampagne for at blive nomineret til det Demokratiske Partis præsidentkandidat i USA, og hvilke signaler, dette udsender om den umiddelbare fare for generel krig.

I dagene umiddelbart forud for valgkampagnebegivenhederne i delstaten Iowa havde Lyndon LaRouche skarpt intervenseret for

at fastlægge den politik, der ville være forudsætningen for hans støtte til et O'Malley-præsidentskab med den bagtanke, at denne handling ville tvinge nogle af de førende fjender af Den amerikanske Republik til at spille deres kort ud og hermed afsløre deres intentioner.

Lyndon LaRouches konklusion i kølvandet på den pludselige afbrydelse af O'Malleys valgkampagne, endnu inden slutresultaterne fra Iowa var blevet annonceret, var, at ledende, britiske kredse, der kontrollerer Barack Obamas præsidentskab, desperat optrapper deres forberedelser til krig imod Rusland og Kina. Handlingerne imod O'Malley var i realiteten det afslørende, røde farvestof, der er en indikation af de krigsforberedelser, der allerede er i gang. Den kendsgerning, at der var eskalerende provokationer på vegne af den britiske krone imod den russiske præsident Vladimir Putin, der faldt sammen med aktionerne imod O'Malley, afgjorde sagen.

Tidspunktet for disse begivenheder var bestemt af den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem – Det britiske System – befinder sig i en accelererende sammenbrudsproces, som det indikeres af nedsmeltningen af hele det italienske banksystem, i et tempo, der overstiger Grækenlands, Portugals og Irlands tidligere kollaps.

De britiske imperiekræfter, inklusive deres Obama-præsidentskab, er forpligtet over for en hastig affolkning af planeten gennem krig og andre midler. Sammenfaldet af sammenbrudskrisen, den voldsomt overdrevne reaktion på LaRouches intervention på vegne af et levedygtigt O'Malley-kandidatur og den dramatiske optrapning af de målrettede provokationer imod både Rusland og Kina – som kommer fra London og Det Hvide Hus – er det tydeligste bevis, vi kan få, for, at menneskeheden er i færd med gå ind i en tid med en særdeles alvorlig krise.

Det faktum, at topledere i både Rusland og Kina i høj grad er

sig betydningen af denne udvikling bevidst, betyder, at der findes modforholdsregler, der kan tages, hvis de fulde implikationer af de seneste dages begivenheder bliver forstået.

Torsdag aften den 4. februar kl 19,00 afholder Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg et særligt møde, hvor han vil diskutere denne ekstraordinære udvikling. (se andetsteds info om gratis telefonkonference – du kan være med i diskussionen over telefon, eller deltage direkte i mødet på vores kontor).

I USA afholder Lyndon LaRouche (udover et hastemøde, ligeledes torsdag aften) et møde lørdag den 6. februar på Manhattan, New York, med et levende publikum, hvor han diskuterer denne nødsituation med hele USA (via telefonkonference), og hvad der nødvendigvis må gøres.

Det er af den yderste vigtighed, at alle borgere, der er seriøse omkring at forhindre et umiddelbart forestående styrtdyk ud i global krig, der meget hurtigt vil eskalere til en atomkrigskonfrontation og således sætter selve menneskehedens overlevelse på spil, deltager i disse møder. Forbered dig på en intens og åbenhjertig diskussion, og på en ekstraordinær mobilisering.

DOKUMENTATION:

Barack Obama truer Rusland, mens USA's realøkonomi smuldrer

3. februar 2016 – Præsident Barack Obama fortsætter med at iscenesætte den ene provokation efter den anden imod Rusland og Kina, hvor forsvarsminister Ashton Carter i denne uge har fremlagt et forsvarsbudget, der kun kan beskrives som en helligelse til Tredje Verdenskrig. Dette budget kræver

milliarder af dollars i nye udgifter for at opgradere USA's og NATO's styrker i Europa og det asiatiske Stillehavsområde, alt imens der også skal lanceres en modernisering af USA's termonukleare strategiske triade til 1 billion dollar.

I onsdags bemærkede Lyndon LaRouche, at hele dette svindelnummer er et farligt bluff i betragtning af, at USA befinder sig i de fremskredne stadier af et fysisk-økonomisk sammenbrud. »Der finder en stejl nedgang i de amerikanske borgeres intellektuelle liv sted«, advarede LaRouche. »Vores økonomisk-produktive evne som nation er væk. Det eneste, der er tilbage, er en lille rest for et syns skyld.«

USA's Federal Reserves (Centralbanken) undersøgelse fra januar måned af låneanmodninger fra varefremstillings- og handelssektoren viser en dramatisk nedgang – mere end 11 procent. Banksektoren på begge sider Atlanten er i færd med at bryde sammen. Blandt de store amerikanske og europæiske banker er aktiernes værdi faldet med mere end 30 procent siden 1. januar, 2016. I dag har den tyske erhvervsavis *Handelsblatt* erklæret, at »Deutsche Bank er i frit fald« og tilføjer, at det virkelige centrum for den europæiske finanssektors kollaps ikke er i periferien, men er centreret i Tyskland og Frankrig, Europas industrielle hjerte. En finanspublikation skønner, at Deutsche Bank sidder på et bjerg af gæld, som for 70 % 's vedkommende er »forringet«.

Men, som Lyndon LaRouche understregede, så skyldes kollapset i finanssektoren kollapset i den produktive realøkonomi. Den fysisk-økonomiske sammenbrudsproces er drivkraften. »Obama er øverste chef for en inkompetent styrke, og det står ikke bedre til med briterne.«

Tilfældet Californien er et eksempel herpå. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Californien vokset frem som et Arsenal for Demokrati, med skibsbyggeri, produktion af fly og store forskningslaboratorier, inklusive Lawrence Livermore, Jet Propulsion Lab og Cal Tech. Dette er alt sammen blevet

udslettet i accelererende tempo i de seneste år under guvernørerne Arnold Schwarzenegger og Jerry Brown.

Vores interesse går således ud på at genopbygge realøkonomien, og det begynder med at erkende og omstøde de fejltagelser, der er blevet begået, uafbrudt, siden Franklin Roosevelts død. Det begynder med vore uddannelses- og erhvervspraktikprogrammer, der er blevet ødelagt. Den produktive evne hos den unge generation af amerikanere er ikkeeksisterende, især i sammenligning med niveauet af produktivitet for blot to generationer siden.

Denne kendsgerning understreger blot galskaben i præsident Obamas provokationer imod Rusland og Kina, der blot vil bevirke en accelerering af det fremstormende kollaps af det amerikanske folks produktive evner.

Barack Obama må fjernes fra embedet, før han, efter britiske ordrer, indleder en atomkrig. Wall Street og City of London, der allerede er håbløst bankerot, må fjernes. Vi må viske tavlen ren, hvilket begynder med en global annullering af hele den akkumulerede spillegæld. Den er værdiløs, så bare annuller det hele! Som den tidligere cheføkonom i Den internationale Betalingsbank, BIS, William White, sagde under det nyligt afholdte Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, så har vi behov for en samlet gældseftergivelsesfest sådan, som man har gjort det i de seneste 5000 år.

Udslet denne hasardspilsgæld, lancer en kreditpolitik efter Franklin Roosevelts model for at skabe jobs, lancer uddannelses- og praktikprogrammer til den manglende faglærte unge generation, og udnyt den ældre generations kundskaber, mens vi genopbygger – og fjern hele galskaben med at forberede til krig imod Rusland og Kina.

Kompetente vestlige militære strategiske analytikere anerkender, at Rusland har gennemgået en reel, kvalitativ revolution i sine kapaciteter til udkæmpelse af krig og til at

forhindre krig. Dette inkluderer nye generationer af militært udstyr og veluddannet personel. NATO's øverste flådekommandør roste for nylig russerne for det teknologiske spring i deres ubådes krigsførelseskapaciteter.

Kun et sindssygt, desperat britisk oligarki – og dets lakajer, såsom Obama – kunne overveje moderne krig imod stormagter som Rusland og Kina, der ikke har nogen planer om at udgøre en strategisk trussel. Den alvorligste trussel mod verdensfreden og overlevelse er processen med det accelererende kollaps i det transatlantiske område. Nedlukningen af NASA og den næsten totale skrotning af automobilektoren, med dens indbyggede kapaciteter for maskinværktøjsfremstilling, var dødstødet for USA's engang så magtfulde Amerikanske Økonomiske System.

Stop Tredje Verdenskrig:

Amerikansk universitetsprofessor Stephen Cohen:

Barack Obama kan ikke løbe fra sit ansvar for Tredje Verdenskrig!

3. februar 2016 – I går aftes under sin ugentlige optræden på John Batchelor radio-showet anbragte professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohen ansvaret for den voksende krigsfare direkte på præsident Obamas skød. Han sagde, at Obama ikke kan løbe fra Pentagons beslutning om at opbygge USA's militære styrker i Østeuropa, som USA's forsvarsminister Ash Carter bebudede i går.

»Dette er hans beslutning«, sagde Cohen. »Vi vidste, at det var en mulighed, da NATO talte om det under topmødet i Wales [i september 2014]; nu er det sket. NATO har besluttet – dvs., Det Hvide Hus – at firdoble sin militære magt omkring

Rusland.«

»Det, vi nu står med, er et øjeblik, hvor den nye, kolde krig er blevet meget varmere pga. en beslutning taget i Washington«, sagde Cohen. »Det gør den nye kolde krig mere militariseret og gør den farligere end den foregående kolde krig, fordi vi [dengang] ikke havde vores militærmagt stående ved Ruslands grænser.« Cohen fortsatte med at beskrive, hvordan USA, i begyndelsen af 1990'erne, erklærede, at faren for atomkrig var forbi, når den ikke var det. Rusland var ude af våbenkapløbet, men USA fortsatte, især med sine missilforsvarsprogrammer og med sin tilbagetrækning fra ABM-traktaten i 2002. USA hævdede, at dette skete for at imødegå Iran, men alle vidste, sagde Cohen, at det var rettet imod Rusland. Så Rusland responderede ved at indlede en genopbygning af sine atomkapaciteter, en indsats, der i dag fortsætter med en høj prioritering.

»Beslutningen om at forstærke NATO's grænser gør det nu klart, at Rusland vil forlade sig på sit meget store arsenal af taktiske atomvåben«, sagde Cohen. »Det er indskrevet i deres officielle doktrin, at 'vi forbeholder os retten til at anvende vore atomvåben, hvis eksistensen af den russiske stat er truet af overvældende konventionelle styrker'. NATO kan i øjeblikket meget vel være i færd med at ophobe overvældende konventionelle styrker på Ruslands grænser.« Denne fare er forhøjet, påpegede Cohen senere i interviewet, af USA's modernisering af B61-12 atombomberne, en bombe, der er designet til at være mere »anvendelig«, et ord, der var blevet bandlyst fra atom-leksikonnet af Ronald Reagan i 1980'erne, men som Obama har bragt tilbage.

»At sige, at dette er farligt, er at underdrive situationen. Det var alt sammen forudsigeligt, og alligevel er Washington gået frem med det. Når Washington først gennemfører firdoblingen af sine styrker, befinder vi os i en langt farligere situation mht. en mulig atomar konfrontation, end vi nogensinde gjorde under den Kolde Krig. Obama kan ikke længere

skjule sig for dette. Sorteper ender dér. Han har godkendt dette. Det udgør en enorm optrapning af den Kolde krig med kurs mod en Varm krig.«

Hele det 38 minutter lange interview kan høres her: <https://audioboom.com/boos/4139013-nato-rearms-against-russia->

Kina fastlægger prioriteringer for samarbejdet med Grækenland i det nye år

2. februar 2016 – I en tale ved en festligholdelse af det kinesiske nytår den 31. januar meddelte Kinas ambassadør til Grækenland Zou Xiaoli Kinas prioriteringer for dets samarbejde med Grækenland for det nye år. Han påpegede, at, i år er 10-års jubilæet for etableringen af et omfattende strategisk partnerskab mellem Kina og Grækenland, som de vil højttideligholde »med en række besøg på højt niveau, som vil bringe den gensidige tillid og det gensidige samarbejde mellem de to lande til nye højder«, sagde Zou.

Zou fortsatte, »Kina vil ekspandere sine investeringer i Grækenland, især i havne, skibsbyggeri og skibsservicering, samt logistik, der vil skabe flere jobs for Grækenland. Vi vil

arbejde sammen med Grækenland om at bygge Kina-Europa Land-Hav Ekspresruten, der vil forbinde den Maritime Silkevej med Silkevejen over land og således gøre Grækenland til et omdrejningspunkt for handel mellem Østasien og Vesteuropa.«

Ekspresruten blev allerede for mere end et år annonceret, og hermed forbundne projekter er nu under gennemførelse. Passagen strækker sig fra Grækenlands Piræushavn i syd til Budapest, Ungarn, i nord og krydser undervejs gennem Skopje i Makedonien og Beograd i Serbien. Højhastigheds-jernbaneprojektet mellem Budapest og Beograd er ved at blive gennemført som en del af Ekspresruten.

Det faktum, at Kinas Cosco skibsrederi faktisk har vundet buddet om at købe Piræus Havnemyndighed, vil fremme denne udvikling betydeligt.

En anden pointe, som Zou fremlagde, var, at »det kinesiske Kulturcenter i Athen vil åbne, hvilket vil føje endnu en vigtig platform til for de to, gamle civilisationers gennemførelse af kulturelle udvekslinger og styrkelse af venskabet mellem folkeslagene«. Centret vil huse den Asiatisk-europæiske Videnskabelige Innovations-konference senere på året.

Der vil også komme en markant stigning i de kulturelle udvekslinger, med flere kinesiske turister, der besøger Grækenland, og med udvidet samarbejde inden for regionale anliggender, i år. Kina og Grækenland vil fremme koordinering og samarbejde inden for regionale anliggender for i fællesskab at håndtere udfordringer og sikre regional fred og stabilitet.

Sluttelig sagde Zou: »Vi har hjulpet hinanden i vanskelige tider i fortiden, og Kina og Grækenland danner også et partnerskab mht. at forfølge fælles udvikling. Vore to gamle civilisationer har skabt strålende historie og vil marchere hånd i hånd. Ingen vanskelighed kan forhindre os. Jeg er overbevist om, at, i det nye år, vil det venskabelige

samarbejde mellem Kina og Grækenland fortsat nyde energisk støtte og aktiv deltagelse fra begge lande og indvarsle frugtbare resultater.«

Foto: Ambassadør Zou Xiaoli og premierminister Alexis Tsipras.

Rusland deployerer nye kampfly til Syrien for at gøre Tyrkiet skakmat

Februar, 1., 2016 – Rusland har deployeret fire Sukhoi Su-35S kampfly til Syrien, rapporterer *Sputnik*, der citerer en artikel i *Kommersant*. Kampflyet Su-35S med kun én siddeplads, det mest avancerede kampfly, der i øjeblikket produceres i Rusland, beskrives som et Generation 4++ fly, idet det er et stealth-design og inkorporerer visse stealth-egenskaber og er et af de mest manøvredygtige fly i luften. »Generalstaben har besluttet at gennemføre en test i marken af den splinternye Su-35S i Syrien for første gang nogensinde«, sagde en militærkilde til *Kommersant*. De fire fly, der er blevet deployeret, blev iflg. rapporten først leveret til det Russiske Luftvåben i oktober og november 2015.

Dette er selvfølgelig ikke en direkte respons til Tyrkiets beskyldning, endnu engang, om, at russiske fly i weekenden skulle have krænket tyrkisk luftrum. Men sammen med deployeringen af S-400 luftforsvarssystemet ved den russiske flyvebase i Latakia, krigsskibet Varyag med sit S-300 luftforsvarssystem ud for kysten og bevæbningen af russiske kampfly, der flyver over Syrien, med luft-til-luft-missiler, betyder deployeringen af Su-35S, at Tyrkiet nu er gjort

»skakmat« i Syrien, som Lyndon LaRouche udtrykte det i dag.